

2018.02.07.

Tisztelt Gál úr,

Rövid beszélgetésünkkel kapcsolatban az alábbiakat szeretném rögzíteni.

1) Az infokommunikációról félrevezetésként el tudom fogadni, hogy welfare téma, másként nem: a magyar állam, Magyarország és a magyar nemzet létéről van szó

2) Az infokomm stratégia úniós metodika szerinti megalapozását nem tartom alkalmasnak arra, hogy az ország érdekében használható stratégiát lehessen ez alapján kialakítani. Nem az infokomm közvetett előnyeit kell kimutatni (pláne nem a hátrányok teljes elhallgatásával), megfoghatatlan kategóriákkal (ökoszisztéma) hanem a közvetlen Ft-ban mérhetőeket. Van erre egy jóhosszú és több rövidebb anyagom.

3) A NKE Információstatisztika, információpolitika tantárgy elő van készítve olyan mértékben, hogy szeptemberben elindítható vmennyi kar diákjai részére. A könyv kézírata, vagy maga a könyv is addigra bizonyosan kész lesz. A kurzus megindítását, a könyv kiadását mindenképpen szükségesnek tartom, mert

be kell vinni a diákok közé, az egyetemre azokat a gondolatokat, amelyekről beszéltünk. Ott jelenleg sajnos semleges technicizáló szemlélet vagy karvalicsista globalizáló ideológiai alapozás folyik – „Nemzeti” Közszolgálati Egyetem!

- át kell adnom vkinek az egész témát, mert 74 vagyok, erre megoldást kell találnunk,

- fel kell világosítanunk a külvilág legalább egy kis részét.

3) Én a kutatások mellett és helyett inkább konkrét szervezési feladatokat látok az alábbi és más területeken:

a) olyan hazai polgári jog létrehozását az SNA alapján általam 20 év alatt kifejlesztett SNIA (System of National Information Accounts) szemléletére, és fogalmaira alapozva, amely alkalmas a jelenségek, a helyzet forintokban és bitekben történő leírására: információs termékek és szolgáltatások előállítása, kibocsátása, felhasználása, kivitele, behozatala, digitális és nem digitális adatvagyon, az emberi információs tevékenységek és tudás.

Persze az SNA ötszektoros osztályozását át kell alakítani most, ahogy a digitális korban a szervezett szféra szépen felfalja a háztartásokat. De ezekre konkrét elképzeléseim vannak. Ilyet egyébként kisebb mértékben a szoftver árukénti elismertetése során egyszer már végigcsináltam. Nem kutatni kell, hanem csinálni. Ágazati esettanulmányok, a GM, KSH, szakjogászok, szakmai egyesületek stb., stb. Erről van egy anyagom 2014-ből.

Itt <http://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/1357> lehet olvasni egy cikkemet erről és itt <http://ijoc.org/index.php/ijoc/article/view/1318/746> az információstatisztika terén kifejtett több évtizedes munkásságomról az IjoC-ban, Castellsnek az információs társadalom

fogalmának kitalálójának lapjában. Amiről írok itt, azt csináltam meg Magyarországra. Aki írta, Hilbert, készítette az UNCTAD-nak és az ITU-nak egy az enyémnél jóval egyszerűbb leírást, viszont nem Magyarországról, hanem a világról és egészen más céllal.

b) Ennek csak egy résztémája az állami/közigazgatási/költségvetési adatvagyon. Nem több és nem kevesebb. Nem szabad az a)-tól függetlenül kezelni. A tulajdon, a birtok, az állóeszköz, a vagyontárgy akkor is az, ha az államé. A digitális korszakban az állami/költségvetési szerv is termelővé válik, többé nem végső fogyasztó és termékei a piacra kerülnek, és ott az állam a piaci szereplőkkel versenyez. Akik persze meg is akarják fojtani. Nem csak a vagyon a probléma, hanem az előállítás, kibocsátás, termelőfelhasználás, felhalmozás számvitele és statisztikája is. A jognak pedig egyszer csak – és a magyaroknak mielőbb - tudomásul kellene vennie, hogy az információs termékek és szolgáltatások is csak jószágok, áruk.

Másrészt az országnak a külvilágban lejátszódó folyamatok ismeretében (ismeretében) meg kell koncepcionálni egy komprádorproof és technológiai haladás-álló intézményrendszert. Nem egy olyat, amit régen és ma államnak kell nevezni, hanem egy működő, a nemzet érdekében működő intézményrendszert. Nem a költségcsökkentések, a „bürokráciacsökkentés” jegyében és nem államot kell tervezni – ha több adat van, akkor ennek feldolgozásához persze, hogy több erőforrás kell, ha ebből hasznot akarunk húzni és nem hagyjuk bölcsen a haszonszedést másnak. Erre is konkrét elképzeléseim vannak. Bevezetésként kérem olvassa el, amit írtam és amit Balázs elküldött. Nem nekem van rá szükségem, hanem Önöknek és az országnak.

c) A szellemi termékek eddig védelem alá nem helyezett fajtái védelmének megindítása. Erre is konkrét elképzeléseim vannak: SZTNH, partnerországok, UNESCO, sajtó stb. stb. Ilyet már 25 éve egyszer végigcsináltam a szoftver szerzői jog alá helyezése során.

d) A KSH orientálása, megrendelések a KSH számára, ne csak Brüsszelnek dolgozzon (kb 80%). Mérje a digitális témákat bitben és Ft-ban, stb., stb.

e) A folyó stratégiagyártás biztosan számos hasznos dolgot felszínre hoz. Engem mégis a 70-es évekre emlékeztet, amikor ágazati SZAB-okat (Számítástechnika-Alkalmazási Bizottság) hoztak létre, amiket aztán egy magyar SZAT (Számítástechnika-alkalmazási Tanács) irányított, amit aztán a KGST SZAT Moszkvából. Az orvosok, egészségügyisek sose fognak más ágazatok okos embereivel együtt sem kitalálni egy az egész országra nézve jó intézményrendszert. Azok sem, akik jól ismerik az elmúlt 4 ezer év államait. Nem, vagy nem csak sok kis projektet kell indítani, hanem top-down nagyokat. Látszanak ilyenek.

Vmikor a rendszerváltás előtt néhány évvel Kilenyi Géza (a későbbi alkotmánybíró) kérésére, aki akkor meg volt bízva a rendszerváltás utáni államra vonatkozó elképzelések kidolgoztatásával, összeraktam egy anyagot, amit aztán nem mertem leadni. Aztán a rendszerváltás után megbíztak, hogy irányítsam az államigazgatási informatikát. Kaptam minden minisztériumból és a szervektől összekötőket, megcsináltam az alapkoncepciót, elfogadták. Akkor 91-92-ben bejelentettem, hogy tovább nem vállalom, mert elég jól láttam a

helyzetet. Fél évig győzködtek, akkor kivettek a szobámból és helyettesemből gyorsan államtitkárt csináltak a miniszterelnökségen.

Mielőtt a KSH-ban az információgazdaság témát elindítottuk (volt ilyen, egy időben Nyers tartotta a hátát érte), vagy 30 ágazati szakember dolgozott, főleg nem mérnökök, mert az egy alsóbb szint. Aztán a Németh kormány idején megtetszett, és az ország távlati tervét munkánkra alapozva készítették el a Tervhivatalban, aminek az információgazdaság lett a közepe. Amit aztán bár Szabó Iván – akkori gazdasági miniszter - pártfogolt, Antall ejtett, ne legyen ágazatfejlesztés, irányítás, legyen privatizáció és jöjjön a Nyugat. Jött.

Ha vki látja a magyar gazdasági-társadalmi viszonyokat, a magyar és a világ információhálózatát és a külföldi spielerek politikáit, meg - jól - előre látja valamilyen szinten a világ társadalmi, gazdasági műszaki fejlődését, nem úgy, ahogy azt a globalizálók láttatják, hanem saját érdekeinkből kiindulva – és tisztességes, az ország érdekeiben akar koncepcionálni - akkor van esély.

f) A fentiek talán egy kicsit magyarázzák, miért gondolom úgy, hogy az a) pontban leírt NKE munkán kívül a legjobb az lenne, ha nem állnék be a kitűnő PhD hallgatók, docens és igazgató urak közé béríteni, hanem inkább azoknak lektorálnék, adnék tanácsot, akik ezeket megrendelték. Például, hogy mit rendeljenek meg.

Üdvözlettel

Dienes István

P.S. Honlapom négy éve nincs frissítve...